

NØVN

Góði Marius
Hjartaliga tillukku við föðingardegnum í dag ynskja mamma, babba, Eiríkur og omma

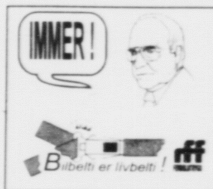

Góða Jensía
Hjartaliga tillukku við 15 ára degnum ynskir Winnie
P.S.: Hevur tú havt eina góða summarfrítíð?

Góði Djóni
Eina stóra heilsan og hjartaliga tillukku við föðingardegnum 21. aug. Tökk fyrri nógv góð «yvirskroppaball» – serliga í Aalborg. Heilsan. «Sósin & Súrkan»

Bersa, Saltangará
Midnáttarsamkoma verður fríggjakvöldið kl. 21.00. Kaffi verður at fáa.
Leygarkvöldið verður midnáttarsamkoma aftan á konsertina í Ítróttarhøllini. Öll eru vælkomn.

Nøkur minnir um vinmannin Herluf Berthelsen

Tað tykist, sum tað lievur verið torført at sett seg niður at skriva orð niður á blaðum vinmannin Herluf Berthelsen, nú hann í vár legði árarar inn.

Ikki untist mær heldur at vera til staðar, tá hann fór til gravar, tí aftur tá var verkfall og ikki var komandi hvørki fram ella aftur.

Men í dag var ein serligur dámur yvir degnum, tá Janus Mohr legði fyrri við sendingini «Nú andar suður», og Fuglafjarðar manskór fór at syngja. Tað tyktist, sum um Herluf onkursvegna var tilstaðar, og sum hann plagdi at siga, «eg vil tala við teg». Hesa løtuna, eg sat og lýddi á, tóktist tað mær sum um at hansara ótroystiliga arbeiði við sang, afturvendandi boðan um samleika við Føðlandi, hendan fasta og javna áminningin um at halda fram og ongantið gevast, var líkasum undirspæl hesa løtuna í útvarpinum.

Nær eg hoyrði um Herluf fyrstu ferð, veit eg ikki, kanska tá onkur kunngerðin kom um grækarsmessuhald í Fuglafirði, ella eitthvørt um dans, men fyrstu ferð, hann vendi sær beinleiðis til mín, var um hesa tíðina 1979, tá hevði hann jattað at koma til Skotlands við trimum pørnum av dansifólki. Á Dunfermlin college í Edinburg skuldi hann halda fyrrlestur um føroyska mentan, tað skuldi vera um morgnarnar, síðani skuldu vit sýna fram og lera næmingarnar føroyskan dans og dansspæl. Jú, soleiðis bleiv gjørt, vit mundu vera har eina viku. Herluf hevði orðið í síni makt og vit gjørdu, sum vit vóru biðin. Hetta var ein frálíkur túrur, hildu vit øll, og so fór hvør til sítt.

Á kórstevnum og í dansi plagdu vit at hittast. Men so tá ið Ljómur skuldi ferðina til Ruslands, kom Herluf aftur inn í mynd-

ina, umframt at syngja skuldu vit eisini dansa, tá kom væl við at hava hann við, og taka sær av at velja visir og kvæði og fáa alt at laga seg so vit kundu fara óskammað avstað. Ikki er at tala um hvussu fegin og takksamur hann var um hendan ógloymandi túr, vinalagði við Ljóm helt Herluf við líka til sín doyggjandi dag. Til jóla sama ár fekk hann «margfaldad upptøku av góðum russiskum kórsangi til allar sangararnar í Ljóm og sendi avstað, so hvør helt á sínum og góðynski skrivad innani. Tað lögna var, at bæði hann og eg gloymdu okkara sangmappur eftir har yviri, hann í høllini á hotellinum, har vit øll royndu at lera okkum dans úr Ukraine, og eg á flyglinum, har erkabiskupurin Pitirum helt til. Vit hildu bæði fyrri, at sama gjørði, ongin kundi vita, um ikki okkurt gott kórstykki kundi komið burtur úr einaferð í tíðini.

Í Ruslandi fekk Herluf eitt hugskot. Tá seinastu ferðina, vit øll ótu saman á hotellinum, nevndi hann, at hann fegin vildi hitta okkum øll aftur, hvat tað var, skuldi hann siga frá seinni.

So ein dagin í september

ringir, og tað er Herluf, hann takkar fyrri seinast og sigur: «Eg havi nakað at tala við teg um» og legði afturat: «Nú skalt tú gera, sum eg sigi. Eg havi ein góðan vin í Vági, sum er Albert Djurhuus. Tað liggur tilfar í hóptali av dansi- og niðrispølum, sum ongantið koma at siggia dagsins ljós, um tú ikki fert at fáa fólkinu í Ljóm og nøkur onnur afturat tær at dansa tey. Eg havi fingið Sjónvarp Føroya at taka upp, tá ið liðugt er. Eg skal koma suður so ofta, sum tú fert brúk fyrri tí».

Hasi vóru orðini og soleiðis var Herluf, tað var stutt millum hugsan og gerð. Hetta varð sjálvandi stórarbeði, sum vardi í trý ár, men við tógvið stríð fingi vit 10 spøl aftur á fótur, og tá var Herluf fegin, hann vildi ikki helma í fyrr enn alt var bjargað, men tíverri góvust ikki stundir til meira ta ferðina.

Ein túr áttu vit tilgøðar í Ljóm, tað var ferðin til Íslands, tað fyrsta eg hugsaði var at fáa teir báðar Herluf og Albert við, nú høvdu vit øll havt tað so gott saman. Jú, hann læt sær ikki siga fleiri ferðir, men aftur hesa ferð var verkfall, vit hittust øll í Vágum. Tá vit komu til

Sandgerði, skuldu vit øll leita okkum sengurnar upp. Herluf og Albert biðaðu í tolni, til øll hini vóru komin upp á pláss. Og sum vit høvdu lovað, skuldu vit ansa væl eftir teimum báðum. Í øðrum endanum á húsunum var køkur og stórt, tómt spískamar, har lögdu vit tvær góðar madrassur og reiddu teimum báðum Herlufi og Alberti ból, og fegnir vóru teir og ovmikið var at tala um í friði og náðum. Tíðliga um morgnarnar plagdi Heri prestur at smoyggja sær niður í køkin til morgundrekka og eitt gott prátt við hesar skilamenn. Tann túrin var eisini sera áhugaverður og Herluf var ikki seinur at koma suður ta ferðina, vit tóku saman og prátaðu um gomul minnir.

Eftir tað frætti eg, at hann var vorðin rættiliga sjúk, hann gramdi seg ikki og tá eg hitti hann aftur, var hann á Ríkissjúkrahúsinum, men sum altíð – so findarblíður. Hóast sjúkuna kom Herluf suður í min föðingardag í fjór. Hann hevði við sær eitt vakurt hálsprýði, sum hann stakk mær í lógvan. Tað tóktist mær, sum tann løtan í góðveðrinum í apríl í besta veitslulag var nakað serligt, tí ikki skuldi eitt ár fara, so vóru bæði Tummas, okkara góði kórsangari, og Herluf farnir.

Eg síggi fyrri mær ein ómetaligan miss, nú Herluf ikki er og hurtur undir og kemur við sínum væl valdu orðum, sum altíð vóru væl umhugsad. Hann er ein av teimum, sum eg fekk so stóra virðing fyrri, og má takka mangar ferðir fyrri at hann ongantið dittaði sær at heita á meg við tí lítla, eg hevði at leggja afturat.

Friður veri við minninum um Herluf.

Fámará, hin 20.08.1995
Karin Brattaberg

haldaragjaldið

Nú ræður um at skunda sær at gjalda

Lýsingartorgið

Allar lýsingar til Lýsingartorgið SKULU VERA SKRIVLIGAR! Vit taka ikki móti lýsingum til Lýsingartorgið í telefonini, men vilja hava tær annaðhvørt í brævi ella telefaksi. Lýsingartorgið er í blaðnum hvønn týsdag, hósdag og leygardag

SOSIALURIN, Postboks 76, FR-110 Tórshavn
Telefaksnummarið er: 14720